

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

163. An Novitii morientes possint eligere sibi sepulturam? Et quid, si in domo Parentum moriantur, si ibi sint cum habitu & licentia Prælati; an debeant sepeliri in Monasterio? Et notatur, quod ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

nisi expressè id declarent, quod hic non fit, vt bene notat Pater Miranda *tom. 1. manual. quest. 12. artic. 10.* Vnde professio sic emissã non est simpliciter & verè professio, nisi tantum quoad dictum effectum expressum in Bulla Pontificis, aliàs; si de infirmitate conualesceret Nouitius, non egeret noua professione, quod est contra mentem, & verba Papæ concedentis, qui expressè restringit suum priuilegium ad effectum consequendi meritum professionis, & fructum Indulgentiarum. Atque ita communiter sentiunt omnes super hac re scribentes. Hucusque Hieron. Rodriguez cui præter DD. quos *vbi infra* citauimus, addendus est Barthol. de Vecchis in *praxi Nouit. disp. 13. dub. 11.*

Quæ hic est 2. Sed ego aduersus sententiam supradictorum
R. antecedens late differui in 3. p. tract. 2. resol. 17. & idèd cum mul-
signanter in tis DD. ibi docui in tali casu conferri Nouitiis veram
§. Sed diffi- ram professionem. Vnde si sanarentur, non egerent
cultus, & seq. alia professione, & è vita decedendo Monasterium
pro conten- in eorum bonis succederet. Et hanc sententiam tan-
to in hoc quam probabilem tenet etiam doctus & amicissimus
§. Pater Lezana in *Summ. quest. reg. cap. 25. num. 39.* licet dicat cautè in hoc procedendum esse, cum feratur aliter decisum fuisse à sacra Congregatione. Verum cum de tali decisione non conllet authenticè, non recedo à mea sententia.

RESOL. CLXII.

An Nouitius in mortis articulo possit quouis anni Nouitiatu tempore professionem emittere?
Et in dicto casu notatur, quod talis Nouitius debet habere sexdecim annos completos. Ex p. 7. tr. 1. 2. & Milc. 3. Ref. 3. alias 1.

Sup hoc in
duabus præ-
cedentibus
Ref.

§. 1. **N**egatiuè respondet Lopez de Texeda *contr. Theolog. mor. tom. 1. lib. 1. tract. 1. contr. 8. num. 17.* vbi sic ait: De hac re nihil certum inuenio quantum ad tempus quod suppleri potest, vt possit nouitiæ, vel nouitio in articulo mortis validè conferri professio non completo nouitiatu anno, & idèd postquam quosdam viros doctos circa hanc rem consului, illos discordantes inueni. Nam quidam dicunt, diebus octo posse nouitiæ, vel nouitium ante expletum annum ad professionem validè admitti in mortis articulo. Alij verò magis extendunt priuilegium, & asserunt quindecim dies suppleri posse; sic audiui à Magistro Petro de Ledesma, & Magistro Herrera, de hac re consultis, cui sententiæ valde adhæreo, quibus cum alijs Doctoribus addo, posse vnicum dumtaxat mensem suppleri: quia huiusmodi gratia fuit à Pontifice concessa nouitiæ pro sola eius spirituali consolatione, vt frueretur gratis, & priuilegijs Ordini concessis, & vt consequatur omnium suorum criminum remissionem, qualem consequi dicemus eos, qui solemniter professi sunt. Ad rationem dubitandi. Respond. quòd licet illa facultas accelerandi professionem in mortis articulo sit gratia, & idèd ex eo capite amplianda, tamen quatenus exorbitat à iure communi, est potius restringenda saltem ad verborum proprietatem, quæ non potest dici restrictio, sed potius adæquata priuilegij interpretatio. Hucusque Texeda.

Quæ hic est 2. Sed vt verum fatear omnes Doctores quos ego
supra R. 160. citavi in *part. 3. tract. 2. ref. 17.* quibus adde Zambel-
lum in *reper. Mor. ver. Nouitius, num. 18.* Mirandam in *Man. tom. 1. quest. 12. artic. 10.* Gauntium in *Man. Episcop. verb. Monialium professio, num. 4.* Bordonum in *tract. de Professore Regul. cap. 4. quest. 49.* non requirunt aliam conditionem, vt Nouitius possit emittere professionem ante annum elapsam, nisi articu-

lum mortis, vnde absolutè asserunt intra tempus probationis posse Nouitium in articulo mortis professionem emittere, & Ioannes Caramuel in *Reg. D. Re. ned. disput. 40. num. 463.* testatur Salmantice Patres Cistercienses dedisse professionem in articulo mortis Nouitio post tres dies habitus suscepi, & certe nouitiu Pontificis Pij V. pro priuilegio fuit consolati Nouitios pro tempore mortis; & sic in omni tempore anni nouitiatu, si mors acciderit, & quidem verba Bullæ Pontificis secundum verborum proprietatem pro omni tempore anni nouitiatu possunt intelligi, & hanc sententiam ego teneo. Nota vero, quod talis Nouitius debet habere sexdecim completos annos.

RESOL. CLXIII.

An Nouitij morientes possint eligere sibi sepulturam? Et quid, si in domo parentum moriantur, si ibi sint cum habitu, & licentia Prælati, an debeant sepeliri in Monasterio?
Et notatur, quod Religiosi possunt suos Familiari intra claustra morientes in sua Ecclesia sepelire. Ex p. 3. tr. 3. Ref. 109.

§. 1. **I**n Ta ad hunc casum respondet Iulius Laurorius in *elucubr. tit. 2. cap. 11. num. 99. & 100.* Regulares qui decedunt intra probationis annum, non sepeliuntur in Monasterio, quia non censentur plenè translati ad Monasterium, cum possint redire ad sæculum, *cap. statutus, de Regular.* & sic sepeliuntur in Ecclesia, in qua sepeliri debuissent, si ad Monasterium non fuissent translati. Archidiacon. *cap. cum quis, de sepult. in 6.* quod intellige, nisi se aliter habeat conuetudo, ex Syluestro *ver. sepultura.* Alij autem distinguunt, aut enim fuerunt in proposito redeundi ad sæculum, & tunc si sunt impuberes debent sepeliri in sepultura maiorum suorum, si puberes in sepultura electa; aut non fuerunt in tali proposito, & tunc sepeliuntur in proprijs Monasterijs, & hæc opinio concordat cum supradicta, dum loquitur de translatis. Nouitij tamen non possunt eligere sepulturam, etiam ante emissam professionem, neque post, licet secus alij sentiant. Ita Laurorius, sed confusè, & sibi contrariando.

2. Audiamus igitur Villalobos in *summ. tom. 2. tractat. 31. diff. 2. num. 13.* vbi sic ait. Los Novicios se han de enterrar en los Monasterios donde son Novicios, como esta en costumbre, lo dixè Syluestro. y el Padre Fray Manuel dize, que es conforme à los priuilegios de las Religiones, y esto aunque muriese en casa de su padre, estando alla con el habitillo y licencia de su Prelado, como dize el mismo Padre Fray Manuel, aunque de derecho se banian de enterrar en los sepulchros de sus mayores, y no los auentades en la Paroquia, como dize Archidiacono. Mas ha de advertir, que los Novicios pueden elegir sepultura, como pueden dexar el habitillo, y voluerse al siglo. Notandum est etiam hic obiter cum Portel in *dub. regul. ver. sepultura, n. 2.* quòd possunt Religiosi suos familiares intra claustra morientes in sua Ecclesia sepelire.

RESOL. CLXIV.

An Nouitij gaudeant priuilegijs professionis alicuius Religionis concessis, vel solum priuilegio Canonici? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 73.

§. 1. **N**egatiuè respondet Rodriq. in *quest. Regul. tom. 3. quest. 51. art. vltim. & Portel in dub. Regular.*